

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti i prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za ostanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovoliito pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pred važnimi izpremembami.

Pod tem zaglavjem je „Slov. Gospodar“ priobčil več člankov, katere smo čitali z največjim zanimanjem in kateri so nas resnično razveselili. Včeraj je „Slov. Gosp.“ priobčil zadnjega, in zdi se nam umestno, da ga podamo svojim čitateljem. Glasi se:

Toda, drago ljudstvo, dobro si zapomni to-le: Narodi se borijo za duševne in gmotne koristi, ko likor je znano, že blizu šest tisoč let. Pa priboril si je vsikdar le tisti narod kaj, ki se je v svojem popolnem številu z vso močjo in z neumorno vztrajnostjo bil napel za svoj cilj. Vodje sami energični, previdni, neutrudni, skratka najboljši, narod pa mrtev, to še nikdar ni prineslo niti najmanjše koristi.

Iz tega pa sledi, da imaš ti, slovenski narod, v popolnem številu, z vso svojo silo in tako dolgo, dokler ne doženeš, zahtevati to, kar smo spoznali, da ti je sedaj v največji prid. Vodje, poslanci imajo biti le legat, skozi katerega ti govoriš, če izrekaš svojo voljo. V to svrhu bo treba, da se misel o „Združeni Sloveniji“ v narodu širi. Časopisi naj pišejo o tem predmetu vedno in vedno, v bralnih društvih naj se razpravlja marljivo in intenzivno, pri vsaki priliki naj se govori o njem in navdušuje za njega; dobro bi tudi bilo, ako bi se poljudno in toplo pisana razprava o tem predmetu dala natisniti v mnogo tisočih komadih ter brezplačno razdelila mej ljudstvo, nazadnje pa bi menda že tabori ne bili odveč. Beseda, ki se govori mej narodnimi zastavami iz navdušenega srca tisočim in tisočim, ima pač le največjo moč. Kar meseca avgusta se naj vrše prvi tabori; če odlagamo, za mudimo.

Še nekaj, kar pa je zelo važno. Zahteva, o kateri govorimo, mora imeti v nas, v narodu, podlago, da našim poslancem vlada ne bo mogla reči: „Vi želite slovenskih šol, narod vaš pa je le vesel vsake nemške besedice, ki jo prinese otrok iz šole; vi želite, da se pri uradih občuje slovenski, doma pa se pri vsi vendar tako rado govori nemški; vaše želje niso želje vašega naroda, torej nimamo povoda, da vam jih izpolnimo.“ O da takemu dnevu solnce ne bi nikdar vzšlo! V to svrhu nam je od-

ločno in na vse strani kazati svojo slovensko narodnost, ki se javlja v jeziku, v značaju, v noči in v šegah.

Posebno važno je, da povsod in vsikdar z besedo kažemo, kdo smo, in da smo narod, kateremu je naš jezik ravno toliko vreden, kakor vsakemu drugemu njegov. V družini, v občini, v mestu, pri trgovini, v uradu, povsod bodi tvoja beseda slovenska. Če vidiš, da se viha nos, ne ustraši se, bodi moč, ostani trden, ne zataji svoje matere; misli, da je oni, ki ti postane radi tvojega jezika neprijazen, slabši od tebe, ker je do bližnjega krivičen, in velikodušno se dvigni čez njega; nekoliko časa bo tebi nasproti mrzel, potem se pa bo pri vadi, ker ne odnehaš, in tam višje te bo spoštoval, ker mora priznati, da si značaj. Namerilo se ti bo tu in tam, da naletiš na trdega inorodca; nič ne dé; če vidiš, da v resnici ne razume slovenski, potem govori z njim, kakor moreš; pa prva beseda naj ti bo vsikdar slovenska. Ali je tebe kedaj Nemec ali Lah ali Francoz ali Anglež ogovoril slovenski? Ne bodi ti jedini na svetu šleva!

Poznamo družine, v kojih sta oče in mati čisto slovenskega rodu; živita v slovenskem kraju, pohajata slovenske veselice, toda z ljudmi govorita, če le možno, nemški, deca njihova pa še jedne besedice slovenske ni slišala iz njihovih ust; takim rečemo: „Če nočete opustiti, je breznačajnosti takej, vedite, da vas je narod slovenski z zaničevanjem izobčil!“ Kar velja za govor, to velja za pismo. List tvoj naj je slovenski od nadpisa do naslova.

Tiskovine, ki jih nuja urad, naj si je poštni ali davčni ali sodiščni, sprejmi le takrat, ako so slovenske; po zakonu imaš pravico zahtevati slovenski receptis, ako je naslov slovenski, slovenske dopisnice, slovenske poštne nakaznice, slovenski poziv, slovensko davčno knjigo i. dr. Imajo pri vseh uradih (poleg slovenskega je tudi nemško) tiskovine, ker jih morajo imeti, a dajati jih nočejo, da lahko na Danaj poročajo, slovenski narod ima rajši nemške tiskovine. Tako toraj delajmo in dosegli bomo, po čemur težimo, dosegli bomo našo „Združeno Slovenijo“. Da se pa ne bo pozabilo, k čemur smo tukaj opominjali, oziroma, da se bode nekaternikom vznemirjevala tako dolgo slaba vest,

dokler se ne izprebnejo, klicali bodemo v „Slovenskem Gospodarju“, in to naj storijo tudi drugi listi, neprestano: Govorite in pišite povsod in vsikdar le slovenski in zahtevajte slovenske tiskovine, držite se tudi slovenskih šeg in slovenske noče!

Tekom našega spisa pršel nam je v roke slovenski časnik, ki navdušuje narod za „Združeno Slovenijo“ l. 1848, t. j. združenja slovenske zemlje v jedno kronovino s svojo upravo. Vsako reč o svojem času; sedaj to ne gre. Ostati nam je vendar v okviru zahtev vladne večine, koje del so naši državni poslanci. V teh zatevah pa je razločno izrečeno, da se kronovine ne smejo krešiti. Sicer nam vlada reče: „Tam ste zahtevali to, tukaj zahtevate to: vi ne veste, kaj hočete; bolje se premislite in pridite drugikrat.“ Tudi to ne gre, da bi vsi Slovenci, kakor smo tudi čitali, imeli poleg obstanke kronovina le jeden deželni šolski svet, kajti temu je predsednik ces. namestnik, in končno se gospodarska in kulturna stran vendar ne dasta popolnoma ločiti. Če so deželni šolski nadzorniki slovenski in njih delokrog sega čez kronovinsko mejo, in drugače bi tudi ne moglo biti, in če pomislimo, da je za razvoj šolstva deželni šolski nadzornik v prvi vrsti merodajen, in če dalje pomislimo, da je sodstvo do druge instance jedinstveno, in da so nam in jeziku našemu meje, v kojih je on gospod, določene, potem se bode vendar tudi v naši celoti izražala neka jedinstvenost, ki odgovarja slovenskemu značaju. Tudi mi si želimo združene Slovenije l. 1848, ali ob jednem se nam zdi modro in torej politično, vsakdar težiti le po tem, kar se da doseči. Le korak za korakom, ne dveh ali treh nakrat, sicer pademo. Če smo dosegli to, za kar navdušujemo, storili smo tako orjaški korak. Če smo duševno prosti, dalo se bo tudi drugo v kratkem.

V Ljubljani, 2. julija.

Slovenski državni poslanec pl. Berks je 27. t. m. poročal v Št. Jurju na Spodajem Štajerskem svojim volilcem. Dejal je, da se je bilo po sedanji sestavi državnega zbora, ki je dobil precej novih in izvrstnih močij, nadejati, da se stori kmalu kaj izdatnega v prosep kmetijstva. Toda čsbnost

LISTEK.

Na višini našega časa.

(Aforizmi. — Piše Zlogonski.)

(Konec.)

VIII.

Prvo sredstvo kulture je jezik kot izrazilo mislij; jezik je pa le toliko človeštvu v korist in blagor, kolikor je veže in združuje. Kultura se dandanes samo radi tega more tako širiti, ker vladajo nekateri jeziki velikih izobraženih narodov malone že po vsej zemlji. Kak kaos, kako barbarstvo bi pa zopet zavlada, ko bi, recimo, vsaka vas imela drugačno govorico! Idejal bi bil, da bi vse človeštvo imelo jednoten jezik, in bi se brez ovir razprostirala prosveta mej množice.

Od tega idejala smo še oddaljeni, vendar se mu pa bližamo: radi moderne komunikacije ginejo vse zemeljske daljave. Moskva nam je faktično dandanes bližja nego nam je bil še pred sto leti Dunaj, včerajšnje novice iz Chicago čitamo že danes v naših listih. Zemlja postaja od dne do dne bolj skupni živi organizem.

Iudeno, da se brž realizuje ideja našega jugoslovanskega Tesle, električno komunikacijo omogočiti brez vodnika, torej nekako brzojavljati brez žice, in denimo, da dobimo znabiti že kmalu letovni aparat — tudi modernega kolesa ni zaničevati —, potem daljave sploh ne bomo poznali, potem nam bodo napredni Amerikanci kakor slobodni Švicarji naši sosede, menjava idej bo velikanska, kultura raztakala se bo čudovito..., potem pa za male dijalekte tudi ne bo več prostora.

Da so jeziki malobrojnih narodičev res zavira kulture, to pač čuti menda vsak izobražen Slovenec.

Zakaj se nam ne dadó najpristnejše pravice? Odgovorili smo že gori. Moderni narod more biti le ona skupina ljudij, ki se kot taka more udeleževati vseh blagoslovov nove kulture.

Kaj je dandanes narodič brez svoje industrije, svojega prometa, brez svojih tehnik in visokih šol, brez svoje vsestransko razvite znanosti in umetnosti? Slovenci smo faktično, — to je bila dosežaj naša žalostna osoda, odkar zavzemamo svoje dežele —, pritliklani, zlasti Nemcem.

Tako je osobito pri nas narodno vprašanje del socijalnega. Če se znanstveni socijalizem

upira proti kakoršnemukoli izkoriščanju, treba da se upira i proti političnemu ter narodnemu izkoriščanju. Ne kako državno, historično pravo, kojega nismo nikoli imeli, temveč jedino prirodno pravo si moramo priboriti. Toda čuvati se moramo kot Slovenci preozkih nazorov; kdor količ kaj misli, sprevidi, da samo kot Slovenec ne more deležen biti cele moderne prosvete; ker so si pa vsi slovanski jeziki, izvzemši znabiti Čehe in Poljake, v najožji sorodnosti, bolj znabiti kakor italijanska ali nemška naracija, je naravno, da nam je Slovencem hrepneti po moderni slovanski kulturi. Seveda, ta razvoj mora biti organski, ne prenegel — za kar menda ni nevarnosti —, in tako bo jedinkrat človeštvo prišlo do tega, da bodo ljudje v velikih skupinah, drug mirno poleg drugega, v sreči vživali sadove napredka in prosvete.

* * *

Hoteli smo še nekatere misli označiti, n. pr. o petem stanju, o ženskem vprašanju. Ženski spol je v teku gospodarskega razvoja prišel v sužnjevo odvisnost od moškega, slično kakor proletarijat v odvisnost od posedujočih, in vredno je truda,

Nemci so je te nade uničili. 80 nemških poslancev je zahtevalo, naj vlada odpravi pravične jezikovne navedbe za Češko, dočim 127 nemških poslancev ni podpiralo obstrukcije. Kakim 300 uradnikom bi bilo treba v bodoče uradovati v nemškem in v češkem jeziku. Ali pa je ta pravična novost toli važna, da se je moral ustaviti državni voz? Nikakor! Ljudstvo strada, trpi krivice, želi in prosi socijalnih preobnov, Nemci pa se igrajo z ustavo. Liberalna stranka se je razkosala na male strančice, ki se sedaj pobijajo. V zavisti, da se je tvorila krepka večina na desnici, sedaj Nemci ne vedo, kako bi se maščevali radi izpubljenega gospodstva. — O spravih poskusih na Češkem misli posl. Berks, da ne bodo dosegli posebnega uspeha. Sedaj stojimo pred velikim bojem narodov za enakopravnost v državi, pred bojem kapitalistično liberalnih principov z demokracijo socijalnim gibanjem, z ljudstvom, ki zahteva kruha, s centralizmom, za federalizem. Ta boj je boj vseh za obstanek. Složna večina bo našla sredstev, da spravi državno ladijo v pravo strujo. Slovenski drž. poslanci so se pridružili zato večini, ker za stopa princip ravnopravnosti vseh avstrijskih narodov, mej katerimi smo baš Slovenci v svojih zahtevah najbolj skromni.

Dr. Herold je govoril v Pragi o položaju, ki se mu zdi v obče težaven in resen za češki narod pa ugoden. Obstrukcija nikakor ne more provzročiti take vladae krize, nego le parlamentno krizo. Sedaj čas se mu ne zdi primeren za spravo mej Nemci in Čehi. Nemci zahtevajo, naj bi vlada jezikovne navedbe odpravila, česar pa vlada ne more in ne sme storiti. Vedno pa so Čehi pripravljene za spravo, ako sprejmo Nemci sledeča dva pogoja: Da se sklene sprava v jezikovnem oziru na podlagi popolne enakopravnosti in iste veljave obeh deželnih jezikov in na podlagi njune reciprocitete v detajlovanih določbah; — da se raztegne ta narodna sprava na vse češke dežele: na Češko, Moravsko in na Šlezijo.

Jezikovne konference boče vpeljati vlada, na katerih se ustanovi podlaga za zakonodajsko akcijo, po kateri se vendar jedenkrat završi ljuti narodni boj v čeških deželah. Zastopniki češki, t. j. jezikovni strokovnjaki in drž. poslanci se na povabilo vlade teh konferenc udeležijo, ker nimajo vzroka, upirati se rešitvi jezikovnega vprašanja. Tudi če bi bile nade za ugodno rešitev teh novih poskusov manjše kakor so, hočejo zaupni možje, ki vedo, da je narodni mir le na srečo naroda, poskusiti iz noga, li ni možno doseči ugodnejših rezultatov kakor so se l. 1890. s punkcijami. S svojo ljubeznijo do domače zemlje in do miru bodo se češki zaupniki trudili, da ublažijo vsako prenapetost, in da odstranijo vsak absoluten odpor spravi. Naj zve svet, kdo je miroljuben in kdo je pripravljen za pošteno spravo! — Stalše češko, pišejo „Narodni Listy“, je jasno. Čehi zahtevajo ravnopravnost v vsej češki deželi. Zaupniki ne bodo privolili ničesar, kar bi utegnulo češke narodne pravice, kar bi nerazdeljivo jedoto dežel češke krone razcepilo v kose. Čehi so pripravi sprejeti deloma tudi Pferschejev predlog, seveda se mora po prvo iz njega izključiti vse, kar se upira državnemu pravu čeških dežel. Na vse, kar bi delalo proti absolutni ravnopravnosti celih narodnostij in bi se upiralo jednosti češkega kra-

zenski pripomoči do veljave, ki ji gre od prirode. Toda taka sociološka razmišljanja, če tudi samo v kratkih aforizmih, moramo zasleji opustiti.

Začeli smo s „filozofijo“. Hoče-li filozofija biti znanost in obraniti si opravičenje, mora se postaviti na načela prirodnih ved, in na teh sezidati znanstveno, sedanjemu našemu razvoju odgovarjajoče svetovno naziranje: zanemarjati pa zlasti ne sme čustvene strani našega bistva, kar je uprav najhujši nedostatek dosedanjih germanskih filozofov. Moderno znanstvena morala biti mora najvišji smoter eksaktne filozofije.

Res, kot omejena bitja ne bomo razumeli nikoli vesoljstva popolnoma. „Do dna ne boš spoznal mi bita“ (Aškerc). To je razumno samo ob sebi. Toda človeštvo more dospeti do te stopinje, da ima v življenju istinito življenje, srečo, da mu zmerno delo ni muka, temveč prijetna potreba.

Človek bodi telesno in duševno zdrav, imej zadosti jela, pila, oblačila itd., naj se razvija harmonično zlasti v notranji duši, iskajoč po etičnih zakonih čednostij, ki mu omogočijo določeni in uprav radi tega najvišji v žitek materialnega in duševnega življenja, svoj pravi smoter, in srečen bo.

ljestva, odgovorili bi Čehi: non possumus! Sicer pa so pripravljene Čehi razpravljati o tehnični strani sprave. Nočemo sicer prorokovati, pišejo „Narodni Listy“, toda nam se zdi situacija taka, da je vsak pomemben uspeh izključen. Nemški nacionalci in liberalci se niti ne lotijo sprave, ker vedo, da so sicer uničeni. Duga stranka ščuje in nadzira drugo. Zato se iz noga pojavlja vprašanje: kaj potem? Reklo se nam je v odličnem krogu, če Nemci nadaljujejo obstrukcijo, pomagalo si bo ministerstvo s cesarskimi in ministerskimi navedbami, katere se predložijo pozneje parlamentu. Nekaj časa se bo vse kakor moglo ministerstvo na ta način pomagati, mogoče je, da postanejo tudi Nemci mehkejši, mogoče pa tudi mi, a dolgo tako ne pojde. Nam, Čehom sicer ni dosti do čislitvanske ustave, to pa tudi vemo, da je bila reakcija, in da je bil absolutizem vedno le Nemcem naklonjen. — „Bohemia“ izjavlja, da brez odprave jezikovnih navedb sploh ni misliti na kako spravo, mi pa izjavljamo: Jezikovnih navedb se ne sme nihče dotakniti; če se prekličejo ali utrne, ali morda razlagajo na škodo ravnopravnosti, potem bi Čehi pretrgali vsako pogajanje in mesto nemške imel bi parlament češko obstrukcijo.

Stojalowskega napadajo sedaj socijalni demokratje, ker se je obrnil od njih. To pa je najboljši dokaz, da hodi Stojalowski prav. Na nekem volilnem shodu v Zgorenji Šleziji je napadel socijalist Cieger stranko Stojalowskega, na kar mu je pater Szponder odgovoril, da se poganjajo socijalistični agitatorji za sinekurami in za dobro plačanimi službami. Stranka p. Stojalowskega bo še nadalje nastopala proti Badenju, a v borbi radi jezikovnih navedb, jedinega pravičnega čina Badenjevega, ga bode podpirala. Razpor mej socijalisti in mej pristaši je postal na to tolik, da je vskliknil pater Szponder v obraz socijalistu Regerju: „Da nisem duhovnik, pozval bi Vas na dvoboj!“

Faure pojde torej vendar le na Rusko. Predsednik je že sporočil ministerskemu svetu, da je dobil od ruskega carja pismo, v katerem mu sporoča, da ga v Peterburgu tekom leta z veseljem pričakuje. Faure pojde na Rusko sredi avgusta. Ta sestanek pa utrdi iz noga prijateljsko razmerje mej dvema velikima državama, ki sta pravi nositeljici miru, pa tudi — vojne.

Mej delavci Zjedinjenih držav vlada veliko nezadovoljstvo, ker republikanska vlada ne stori ničesar v povzdigo delavskih interesov. Delavska društva v nevjorški državi so sklenila naprositi kongres, naj prepove naseljevanje za pet let.

Občni zbor „Zveze slovenskih kolesarjev“ v „Narodnem domu“ dne 29. junija.

(Konec.)

Po običajnem pozdravu in imenovanju zapisničarja in ovorovateljev dal je predsednik besedo tajniku, g. Franu Barletu, in blagajniku, g. Radolfu Pehaniju. Njiju jako temeljito sestavljeni poročili vzeli sta se z odobravanjem in „Živio“-klici na znanje. Povzamemo jim le važnejše točke. Iz tajnikovega poročila sledi, da se je priredila v preteklem letu distančna dirka Ljubljana Novo mesto (72 km), katere se je udeležilo 8 ljubljancev, 2 tržačana in 2 hrva. Dirka obnesla se je sijajno. Prvi prišel je na cilj g. Zm. Bohinec, drugi g. Fran Gombač in tretji g. Jakob Gorjanc. Obdarili so se g. Zm. Bohinec z veliko zlato svetinjo, gg. Gombač in Gorjanc z malima srebrnima svetinjama, ostali dirkači pa, kateri so prvo pravzili prej nego v 3 urah 45 min., s časovnimi svetinjami. G. Bohinec priporil si je pri tej dirki naslov prvaka slov. kolesarjev. O priliki odhoda v Novo mesto poklonila se je na poti skozi Litijo deputacija „Zveze“ g. Luki Svetcu povodom njegove 70letnice. V odborovi seji dne 7. aprila sklenilo se je napraviti na progi Ljubljana-Trst in Ljubljana-Celje po 5 kolesarskih postaj, razen tega po jedno postajo v Trstu, Ljubljani in Celju. Odzvale so se vse naprošene gostilne. Kolesarske postaje bodo tedaj v kratkem otvorene, in sicer: V Ljubljani v „Nar. domu“, pri Vrhniku „na stari šrangji“, v Logatcu „pri Petriču“, v Postojni „pri Vičiču“, v Razdrtem „pri Kavčiču“, v Sežani „pri Mahorčiču“, v Trzinu „pri Narchetu“, v Domžalah „na pošti“, v Trojanah „pri Konšek“, na Vranskem „pri Šentaku“, v Žalcu „pri Hausenbichlerju“, v Celju v „Nar. domu“, kjer so tudi komfortne sobe za prenočišče na razpolago ter bode dobil kolesar ondu raznovrstna potrebna popravila kolesarska; v Trstu še ni določena gostilna.

„Zvezi“ sta letos na novo pristopili sledeči društvi: „I. splošno kolesarsko društvo v Ljubljani“ in Ljutomerški klub „Ptiči-Seliči“.

Iz blagajnikovega poročila povzamemo, da je imela „Zveza“ prošlo leto 479 gl. 7 kr. dohod-

kov, 416 gl. 78 kr. stroškov in da ostane sedaj 62 gl. 29 kr. prebitka, kateri je plodonosno naložen. Pri razgovoru o nameravani relais-vožnji sklenilo se je, da se za tekoče leto prapuča odobro, prirediti relais-vožnjo ali ne — kakor se mi bode z ozirom na veliko dirko, katere se bode vršila pri otvoritvi dirkališča, in druge narodne slavnosti zdelo umestno. Kot želja pa se da odboru v premislek sledeča resolucija: „Zveza“ priredi — če mogoče — koncem meseca avgusta relais vožnjo, in sicer na progi Trst-Celje.“ Pravila za dirkanje na prvem slovenskem dirkališču, katere je sestavil g. Vesel, in poročilo g. Gorupa o stanju „dirkališke zadruge“ potrjuje se soglasno. Potem predlaga predsednik premembo pravil: „Večina odbora s predsednikom vred biva v Ljubljani“, in „Predsednik, tajnik, blagajnik in prvi vodja se volijo izmed članov Kluba slovenskih biciklistov Ljubljana“, kateri določili so z ozirom na jednotno vodstvo „Zveze“ in z ozirom na to, da „Klub slov. biciklistov“ kot stabilen klub, ki obstoji že 10 let, zagotavlja obstanek „Zvezi“ bolj, nego vsak izmed mlajših klubov, vzprejmeta. Na to se vrše volitve v odbor. Razen odbornikov, ki so se odpovali, bili so voljeni večinoma stari funkcionarji. G. Barle se je z ozirom na mnogi posel, kateri ima pri „Zidruhi za zgradbo dirkališča“ odpovedal tajništvu, istotako g. Pehanij, ki odpotuje v drugo mesto, blagajništvo. Osema se izreče zahvala za velik trud, kateri sta imela. Novovoljeni odbor sestoji iz sledečih gg.: Predsednik dr. Josip Kušar, I. podpredsednik Radolf Vesel, II. podpredsednik Ivan Gorup, tajnik Fran Suvan ml., namestnik Ivo Davčić, blagajnik dr. Albin Kapus, namestnik Josip Maček, vodja Fran Gombač, namestnik Fran Primožič, odborniki: za Celje g. dr. Fr. Majer; za Ljutomer g. dr. Fr. Rosina; za Trst Alojzij Grebenec; za Ljubljano, in sicer za „Klub slov. biciklistov Ljubljana“ g. Josip Jakopič, in za „I. splošno kolesarsko društvo“ g. Leopold Verzak. Ob 6. uri zaključili na to predsednik sejo, prosi člane, naj nekateri spramijo odhajajoča tržaška goste, nekateri pa naj polat v St. Vid, kakor je bilo dogovorjeno. Izleta v St. Vid udeležili so se tudi Celjani. Ob 10. uri so se še jednokrat sešli vsi še v Ljubljani ostali člani „Zveze“. Na prijetnem vrtu „Narodnega doma“ so se veselo zabavali pozno v noč, dokler ni prišel čas odhoda v Celje. Vsa ljubljanska kolesarja pa goji željo, da bi se pri otvoritvi dirkališča in 10letnici „Kluba slov. biciklistov Ljubljana“ slovenski kolesarji od vseh krajev zopet tako veseli videli, kakor so dne 29. junija t. l. v najlepši slogi in nerazrušljivem jedinstvu zbrani bili na zveznem obšnem zboru. „Zveza slovenskih kolesarjev“ razprežena je po celi slovenski domovini, katero ljubiti in za njo delovati bode vsakemu slovenskemu kolesarju prva in najsvetejša dolžnost! Jadrno hti kolesar širom slovenske domovine, povsodi pa naj širi narodni ponos in narodno delo v prospeh in lepšo bodočnost naša mile Slovenije. Bog in narod!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. julija.

— (Dramatično društvo.) Izredni občni zbor „Dramatičnega društva“, kateri smo že naznanili, vršil se bo jutri v soboto zvečer v prostorih čitalniške kavarne. Zborovanje se začne ob 8. uri. V poletnem času je pri nas jako težko, privabiti na katerikoli občni zbor kaj več društvenikov, a vzlic temu pričakuje odbor „Dram. društva“, da pride na jutrišnji izredni občni zbor vsaj toliko članov, da bo sklepčen, in da ne bo treba sklicovati novega obč. zbora. Potrebno je to toliko bolj, ker je zadnji čas, da dobi odbor svobodne roke za priprave, katere mu je izvršiti za prihodnjo sezono.

— („Glasbene Matice“ v Ljubljani) XXV. redni občni zbor bode dne 15. julija, zvečer ob 8. uri v dvorani „Glasbenega doma“ v Vegovi ulici. Dnevni red: 1. Poročilo tajnikovo. 2. Poročilo blagajnikovo. 3. Poročilo revizorjev. 4. Poročilo loterijskega odseka. 5. Volitev predsednika. 6. Volitev 13 odbornikov. 7. Posebni predlogi.

— (Izlet „S kola“ v Škofjo Loko) bode, kakor se nam poroča od tam, pravi narodni praznik. Vse prebivalstvo se veseli dohoda slovenskih „Sokolov“ iz Ljubljane in Kranja, in pevcev društva „Ljubljane“ ter hoče imenovana tri društva in vse druge rodoljube in društva, ki s jim bodo pridružili, slovesno vzprejeti.

— (Odbor kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“) javlja tem potom udom pomnoženega odbora in vsem drugim klubovim članom, da odslej zaradi jednostavnosti in v svrhu prihranitve nepotrebnega dela in nepotrebnih stroškov ne misli vabil k sejam, izletom in drugim manj važnim pojavom klubovega življenja več razpošiljati na dopisnicah, kakor se je to danes godilo, pač pa jih objavljati pred vsem v „Slov. Narodu“. Vsi člani se torej prosijo, da pazljivo zasledujejo notice v klubovem dolovanju. — Na dalje se vabijo vsi klubovi člani, da se izvolijo korporativno udeležiti izleta, kateri priredi Ljubljanski „Sokol“ v ne-

deljo, dne 4. t. m. v Škofjo Loko. Člani se zbirajo ob 12. uri v „Narodnem domu“. Odhod točno ob 1/2.1. uri.

— (I. splošno ljubljansko kolesarsko društvo) se udeležiti izleta ljubljanskega „Sokola“ v Škofjo Loko v nedeljo dne 4. julija t. l. Zbirališče v društveni dvorani na Dunajski cesti ob 1/2.1. uri popoldne, odhod točno ob 1. uri. Odbor vabi vse družbenike k obilni udeležbi.

— (Slovensko planinsko društvo) priredi v četrtek, dne 8. julija izlet v Vrata, v prekrasno dolino pod Triglavom, ako se oglasi do dne 5. julija vsaj 20 izletnikov. Marljiv slovenski pisatelj in turist opisuje v lanskem „Planinskem Vestniku“ to krasno dolino tako-le: „Kdor ne utegne, ali ni toliko vztrajen in čvrst, da bi polezel na Triglav, pa bi si rad ogledal kralja kranjskih snežnikov in njegove bližnjescede od blizu, naj gre v konec Vrat. Brez težave dospje iz Mojstrane do Triglavovega vznožja v dveh in pol urah. Mimogrede si ogleda lahko tudi Peričnik. Žal mu gotovo ne bode, ako napravi izlet v to divno dolino. Ležeč na mehki travi v senci temnih smrek, bo videl, kako se v strašni strmini vzdiguje „sklad nad sklado“, močočni Triglav; v dolini poletje, bo zrl po sedih in kotlinah mej vrhnici trdo zimo. Skrivnostno tiho motijo le zvonci črede, ki se pase po zeleni trati, in šumljanje potoka. Razsico je govoril neki tujec, ki je rekel, da so Vrata jedna najromantičnejših dolin v vzhodnih Alpah. Tu se vidijo skoro vse posebnosti alpskih krajev: grmeči slapovi, bistri potoki, temni gozdovi, prijazne doline, globoki prepadi, strme navpične stene, fantastični rogovi, strmi meli in blesteča snežišča“. Pred seboj ima Triglav, vidljiva od nog do glave. Obdajajo ga pa Ravina, Urbanova Špica, Štajer, Cimr, same velikavi, čez 2400 m visoki. Maj Triglavom in Štajerjem pa vodi skozi Lukajo (1779 m) pot v Trento. Na koncu te doline, uprav na vznožji Triglava, stoji pa prijazna „Aljaževa koča“, katera se je slovesno otvorila lani 9. julija. Udeležniki bi odšli v sredo popoldne z vlakom do Dovjega, ter prenočili v Mojstrani, kjer je dosti dobrih postelj, ali pa s polnočnim vlakom istega večera. Vrnili bi se pa na večer dne 8. julija. 12 do 16 oseb prenoči tudi lahko v Aljaževi koči. Komur so pa noge odpovedale, a ga srce še vedno vleče v divjo romantično naravo, popelje se lahko po ceni uprav do strme stene našega Triglava. Za udeležnike, ki se prijavijo pravčasno edboru, preskrbi jed in pijačo gosp. Šmerc iz Mojstrane.

— (Tamburaški klub „Zvezda“) preloži radi nepričakovanih ovir svojo veselico na dan 18. t. m.

— (Naš ribji trg) Piše se nam: Uprav afričanska vročina, ki vlada že nekaj časa, je posebno nadležna na ribjem tržišču, ki je zdaj na Marijinem trgu. Tam so ribe, kar jih nimajo prodajalci v vodi, uprav na solcu sparjene, predno pridejo kupovalcem v roke. Bi se li ne dalo temu na kak način pomoči, če se že ne more ribji trg zopet nazaj preložiti za vodo, kjer je bil prej? Na vsak način je treba iz zdravstvenih ozirov kaj ukreniti, ne samo iz ozira na prodajalce, ki se tam pariyo na solcu, nego še bolj na njih blago.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 20. do 26. junija kaže, da je bilo novorojencev 18 (= 26,73 ‰), mrtvorojenec 1, umrlih 20 (= 29,70 ‰), mej njimi je umrl za vratico (davico) 1, za jetiko 5, vsled mrtvouda 1, za različnimi boleznimi 13. Mej njimi je bilo tujcev 9 (= 45 ‰), iz zavodov 11 (= 55 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za dušljivim kašljem 4, za vratico 5 oseb.

— (Z Viča) se nam piše: V nedeljo, dne 4. julija bo praznovala naša mlada čitalnica večer slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda na slavnosten način s petjem, govorom in šaljivo loterijo. Večer zaključil bo seveda kres z umetelnim ogajem in s streljanjem.

— (Za napravo vodovoda v Vrhpolju) je poljedelsko ministerstvo dovolilo subvencijo, znašajočo polovico vseh stroškov, namreč 6000 gld. Vodovod bode veljal 12.000 gld. Dežela da 3000 gld.

— (Človeško okostje) Kakor se poroča iz Kranja, našli so zidarji pri neki cerkvi človeško okostje. Ker se govori, da so to najbrž ostanki nekega koroškega kupčevalca z živino, kateri je pred leti nekako skrivnostno izgubil, začela se je sodna preiskava.

— (Z Bleda) se nam poroča: Pred kratkim ujel je graščinski ribič v našem jezeru lepo postrv, ki je tehtala 10 kg in se je poslala v hotel „Bristol“ na Danaj. Danes, 1. julija, ob polu 3. uri pa je naš vrli ribič Franc Vovk ujel lepega soma, ki je tehtal 30 kg, in katerega se lahko pod mostom pri jezerskem odtoku vidi. Dolg je 1 m 75 cm.

— (V apnenico padla) je v Idriji 2letna hčerka rudarja Ivana Kunstelja in se tako hudo opekla, da je umrla.

— (Požar.) Iz Št. Jerneja se nam piše: Dne 1. julija pred 3. uro popoldne nastal je v Dobravici pri Št. Jerneju silen ogenj. Vsi odrasli ljudje spravljajo zdaj seno ali žanjejo rž, pa puščajo doma za varuhe — otroke. V tem, ko je posestnik Jakob, p. d. Jernejček seno spravljaj, mu je doma njegov še ne 4 leta stari sinček hišo zažgal, sosedov

deček mu je pa pomagal. V šupi zraven hleva je začelo goreti. Pogorelo je več hišnih gospodarskih poslopij. Šentjernejskanom je oznanil ogenj g. nadučitelj J. Saje; prišli so z brzgalno in vodo tje, prav marljivo delali in ogenj tudi omejili. Ljudje so marljivo donášali vodo. Pogoreli so bili le za male svote zavarovani.

— (Volilni shod) Drž. poslanec Žičkar je sklical na nedeljo dne 4. julija volilni shod v Žreče v hišo g. Petra Dobnika.

— (Narodna slavnost v Celju.) Odbor za izvršitev priprav za veliko ljudsko slavnost, katera se bode vršila ob priliki blagoslovljenja zastave „Celjskega Sokola“ in otvoritve „Narodnega doma v Celju“ dne 7. in 8. avgusta t. l., naznanja, da je razposlal te dni dotična povabila vsem onim društvom, katerih imena so mu znana. Ker je pa pri velikem številu naših narodnih društev lahko mogoče, da smo to ali ono prezrli in ker želimo, da bode dotična povabila vsa narodna društva, prosimo, da nam naj dotična društva, katera se bodo udeležila te slavnosti, naznanijo čim prej svoja imena, da jim zameramo poslati vabila in pozneje vzpored. Ob enem pa prosimo vsa ona društva, katera se nameravajo slavnosti dne 7. in 8. avgusta t. l. udeležiti, da nam svojo udeležbo in prilično število udeležencev v kratkem naznanijo, da bode mogoče preskrbeti še pravočasno vse potrebne priprave.

— (Mariborskemu razumništvu) Piše se nam: Minilo bode skoro tri leta, odkar se je pretrano umrl tačasni predsednik tukajšnje čitalnice gospod Supan slovesno izrazil pri ustanovitvi „slovenskega, delavskega, bralno in pevskega društva“, da pristopijo vsi člani slav. čitalnice kot podporni člani temu društvu. Kako veselje je zavladalo mej članovi „del. bral. in pevskega društva“! Toda krilate besede zamrle so ob jednem s prerano umrlim g. Supanom. Društvo bi je sedaj smrtni boj! Ako zaspí, onda bode zaspalo za članove društva častno. Borili so so, žrtvovali so svoje moči poleg prenapornega svojega posla v prid društva. — Na propadajo radi nezmožnosti in nezavednosti, ampak radi pre slabega gmotnega stanja. Žrtvujejo s krvavo roko zaslužene zadnje krajcarje, obupajoči obračajo se do svojih v boljsem stalšču živečih sobratov. Ako jim ti ne priskočijo s podporo, onda jim žalostna majka. Društvo nabavilo je različnih stvari, upajoč na daljno podporo slavnega razumništva, a zapustilo jih je vse. Društvo od svojih prispevkov (člarnarine po 20, 10, 5 kr. na mesec) po tolikih nezdodah ne more več zmogovati stroškov. Naj se nikari ne predbaciva, da je preslabo gospodarstvo; kjer se nič ne pridela, tam se tudi gospodariti ne more! Da je društveni blagajnik pred pol letom z denarjem pobegnul, se celemu društvu ne sme predbacivati, saj jo še visoki dostojanstveniki popihajo, za društvo pri že neugodnem stanju pa je tem občutljivo in je prej podpore, ko pa zabavljanja potrebno. Članov je zmerom manj, dohodki so itak mali, zahteva društvena velika, pomoči nikake, niti to obupno stanje? Kaj jim pomorejo z največjo požrtvovalnostjo prirejene veselice, ko jih obiskujejo samo člani, koji so ustopnine prosti, a razumništva pride tako malo, da bi lahko vse obiskovalce na prste naštel. Splah pa se razumništvo slovensko svojih sobratov trpinov tako boji, kakor da bi bili vsi okuženi. Kaj čuda, ako se kak razočaran delavec pri kakem slovesnem govoru slovenskega razumnika ironično smeje, ko se je že krvavo prepričal, da stresa le prazne besede, katerim ne slede dejanja! Vsakomur mora biti jassen pomen tega društva pri toliko tukaj živečih železničnih nastavljenih in drugih srednjim ali nižjim slojem pripadajočih Slovencev; zato pa je dolžnost slovenskega razumništva, zlasti mariborskega, da kaj stori za obstanek in napredek društva, ako mu je narodnost le količkaj pri srcu! Če zamrje društvu, bode gotovo največ kriva brezbržnost dobro stoječih slojev, a posledica bo, da se pomnoži armada internacijskega socializma. To naj blagovoli naše razumništvo pomisliti, in naj začne po izgledu svojih sovrstnikov v drugih mestih delati in naj se ne boji ali sramuje svojega sobrata trpina. Še je čas, še je mogoče nevarnost preprečiti, a sila je velika! Žrtvuje in podpirajte svoje sobrate in hvaležni vam bodo in njihova deca ne bodo se v nasprotnem duhu izrejevala in na Štajerskem ne bo več toliko Nemcev s slovenskimi imeni, kakor jih je zdaj.

— (Iz Gradca) se nam piše: V nedeljo, ko je priklopila navdušenost „germanov“ v Brežicah do vrhunca, prejel je slavni župan breški naslednjo jako laskavo brzojavko iz Gradca: „Gospod Faleschini, Brežice. — Častitamo nekdanjemu vrlému „Triglavanu“ na izbornem govoru in nastopu: Slovenski graški akademiki!“ — Bog ve, če je bilo gosp. Faleschinija kaj — sram?

— (Akad. tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu) imelo bode svoje četrto javno redno zborovanje v soboto dne 3. julija t. l. Na dnevnem redu je: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Volitev odb. namestnika. 4. Slučajnosti. Lokal: Društvena čitalnica, Brunnegasse 5. Začetek ob 6. uri zvečer. Slovenski gostje dobro došli!

— (Frankfurtarica — mestna zastava Celovca) Piše se nam z dne 1. julija: Sedaj, ob vročem poletju se vrše razne veselice in slavnosti. Naravno je, da se bolj svečanih udeleži tudi „slavni“

magistrat celovski. Ker so pa župan in mestni očetje pristno-nemškega kroja, čutijo se dolžne to pred svetom in zlasti tujcem pokazati, da ti ne bodo mislili, da so prišli na avstrijska tla, temveč tja gori v blaženi „rajh“. V ta namen so pred kratkim pustili napraviti velik drog na Novem trgu, na prostoru, kjer ob nedeljah občajno svira c. in kr. vojaška godba slovenskega pešpolka. Na tem drugu mogočno plapolala rudeče črno žoltova — frankfurtarica kot signum germania urbiš. Tako je bila zopet jedenkrat na praznik sv. Petra in Pavla dne 29. junija o priliki prihoda nemških bratcev-kolesarjev tukaj mogočno razobešana. C. in kr. vojaška godba pa je igrala na ravno nasprotnem prostoru. Bog ve, če se tudi ona sramuje stati okrog tega germaanskega droga s — frankfurtarico?

— (Politično društvo „Edinost“ v Trstu) imelo bo dne 11. julija v prostorih tržaškega „Sokola“ občni zbor, katerega se udeležita drž. poslanca Spinčič in dr. Laginja ter vsi tržaški in isterski slovenski in hrvaški dež. poslanci.

— (Imenovanja.) Tržaško finančno ravnateljstvo je imenovalo finančnega koncipista g. Hilarija V o d o p i v c a davčnim nadzornikom, računsko asistenta gg. Ivana Kukarja in Antona V i m š e k a pa rač. oficijaloma.

— (Prepovedani kresovi) Tržaško policijsko ravateljstvo je prepovedalo prižiganje kresov v okolici tržaškega mesta na čast slovanskima blagovestnikoma sv. Cirila in Metoda. Sveda, Slovenec se ne sme ganiti. Zdaj že več kresov ne sme prižigati, ker to Lahom ni všeč. Tolika nežna obzirnost za laške živce je pač vse hvale vredna.

— (Razpisane službe.) Na štirirazredni ljudski šoli v Š m a r t i n u pri Litiji četrto učno mesto z dohodki IV. plač. razreda. Prošnje do konca meseca julija okr. šol. svetu v Litiji. — Pri okr. sodišči v T r b i ž u, eventualno pri kakem drugem okr. sodišču mesto okr. sodnika. Prošnje do dne 13. julija dež. sodišča predsedstvu v Celovcu. — Na jednorazredni ljudski šoli v L e š a h mesto učitelja in voditelja z dohodki IV. plačalnega razreda, funkcijsko priklado letnih 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do konca meseca julija okr. šol. svetu v Radovljici.

* (Vročina in viharji) Kakor pri nas tako vlada tudi drugod po vsi srednji Evropi strahovita vročina, vsled katere se je na raznih krajih že primerilo mnogo slučajev solničarice. Ponekod, tako na Ogerskem in v Galiski, pa je vročina tudi že ponehala, a nastali so viharji. V Krakovu se je utrgal oblak in je vihar izruval mnogo dreves ter razlul mnogo streh, na poljih pa je toča vse pobila. V Miškojcu je padala kakor golobja jajca debela toča ter prouzročila velikaško škodo, isto tako tudi drugod.

* (Celo rodbino umoril) je v Bolšilju blizu Olese neki 22letni blapec, katerega je bil gospodar radi zaničnosti spodil iz službe. Ubitopil se je ponoči v hišo in s sekiro ubil gospodarja, njegovo ženo in vseh šest otrok.

Brzojavke.

Dunaj 2. julija. Cesar je portirju ljubljanske predilnice Francu Pavšek u podelil srebrni zaslužni križec.

Dunaj 2. julija. „Fremdenblatt“ se poganja v današnjem večernem listu z vso unemo za preliminarni mir mej Čehi in Nemci.

Dunaj 2. julija. Senatni predsednik pri najvišjem sodišči, dr. Lovro Voltelini je umrl.

Dunaj 2. julija. Predsednika tukajšnjega višjega sodišča, grofa C h o r i n s k e g a, je zadela kap, da je nesposoben za vsako delo.

Pariz 2. julija. Poslanska zbornica je dovolila kredita 500 000 frankov za potovanje predsednika Faureja v Petrograd.

London 2. julija. Edhem paša grozi, da odloži zapovedništvo turške vojske v Tesaliji, češ, da vsled predlogov velesil glede grško-turškega miru ne more več vzdrževati discipline.

Rim 2. julija. V Palermu štrajkajo vsi odvetniki.

Narodno-gospodarske stvari.

— Državne železnice. Proga Rakovnik-Pladen Žlutice in Protivec-Buchan lokalne železnice Rakovnik-Pladen Petschau s stransko progo Protivec (Žlutice)-Buchau se je otvorila 27. junija 1897. Postaje Rakovnik, Senomat-Sanov, Pšoblik, Voračan, Jehnice, Pladen, Lubence, Chyše, Žlutice, Bihenč in Buchau so se otvorile za ves promet, izvzemši za promet z razstrelivi. Postajice Alberice, Lbkovice in Žlutice so otvorjene samo za promet z osebami in s prtljago; postajica Gerten je otvorjena tudi za promet s tovarnino, izvzemši žive živali. Postajica Protivice ni odprta za promet.

V nedeljo, dne 4. julija 1897

bode
popoludanski

izlet v Škofjo Loko.

Zbirališče je do 11. ure v telovadnici v „Narodnem domu“, od koder odkoraka društvo točno ob 12. uri na državni kolodvor.

Vzpored izleta:

Odhod iz Ljubljane z opoludanskim gorenjskim vlakom (drž. kolodvor) ob 11. uri 57 min. Dohod na postajo v Škofjo Loko ob 12. uri. Po dohodu „Gorenjskega Sokola“ skupni odhod z godbo v mesto. Vzpored Obed po raznih gostilnah.

Popoludne ob 5. uri javna telovadba na mestnem trgu, potem prosta zabava na „Štemarjih“ z godbo, petjem slav. pevskega društva „Ljubljane“, plesom itd.

Ob 12. uri odhod na škofjeloško postajo, dohod v Ljubljano ob 10. uri 25 minut.

Da se v prav obilnem številu udeležite tega zanimivega izleta, Vas vabi

c.d.b.c.r.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Junij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
1.	9. zvečer	734.2	25.3	sl. jug	del. obl.	
2.	7. zjutraj	734.3	21.0	sl. jvzh.	soparno	0.0
2.	2. popol.	734.0	33.9	sr. jvzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 26.3°, za 7.2° nad normalom.

Dunajska borza

Skupni državni dolg v metah.	102	gld.	05	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	102	15		
Avstrijska zlata renta.	123	20		
Avstrijska krona rent 4%.	101	—		
Ogerska zlata rent 4%.	122	90		
Ogerska krona rent 4%.	100	05		
Avstro-ogerske bančne delnice	952	—		
Kreditne delnice	368	15		
London vista.	119	45		
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	62 1/2		
30 mark	11	72		
50 frankov	9	51 1/2		
Italijanski bankovci	45	60		
Č. kr. cekini	5	65		
4% državne srečke iz l. 1864 po 250 gld.	—	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	—		
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	128	—		
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	99	80		
Kreditne srečke po 100 gld.	199	—		
Ljubljanske srečke.	22	25		
Budimpeške srečke po 10 gld.	25	25		
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	75		
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	436	—		
Papirnati rubelj	1	26 1/2		

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je Bogu vsemogočnemu dopadlo, pašo nepozabno soprogo, oziroma mater, gospo

Ivano Soklič

včeraj dne 1. julija ob 10. uri zvečer, po dolgi bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajočo, v 38. letu njene starosti k sebi v boljše življenje poklicati.

Zemeljski ostanki predrage rajne bodo v soboto dne 3. julija ob 6. uri zvečer iz hiše Turjaški trg št. 8, na pokopališče k sv. Krištofu prepeljani in v lastno rakev položeni.

Svete maše za dušnico se bodo brale v stolni farni cerkvi.

Draga rajnika bodi priporočena v pobožno molitev in prijazen spomin. (960)

V Ljubljani, dne 2. julija 1897.

Leopoldina Soklič,
hči.

Ivan Soklič,
soprog.

Na prodaj je v Šmartnem pri Litiji

jednonadstropna hiša (933-5)

z vrtičem, pripravna za vsaktero obrt, ležeča tik deželne ceste in blizu farne cerkve katera slednja se bode v kratkem času nova gradila. Cena je 2500 gld. — Več se izve pri A. Cerar-ji, gostilničarji v Litiji.

(836-12)

Stanovanje

obstoječe iz treh sob, kuhinje, shrambe, drvarnice in jednega dela vrta, se odda s 1. avgustom t. l. v domobranskih ulicah št. 9, nasproti domobranski vojašnici. Naslov v upravnistvu „Slov. Naroda“.

Na prodaj je

pekovska hiša v Celji.

Poprej Deutschmann-Hammererjeva pekovska hiša v Celji, v Graški ulici št. 19 v kateri se že od nekdanj pekovska obrt z najboljšim vspehom izvršuje, se prostovoljno proda.

Kupovalne ponudbe vzpremlje g. c. kr. notar Jurij Detiček v Celji, pri katerem se izvedo tudi natančni pogoji. (952-2)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

(562-147)

Ob 12. uri 5 min. po noči osončni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregence, Curich, Geneva, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Lino, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. zjutraj osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Lino, Budejovico, Plzen, Marijine varo, Hloh, Francove varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. popoludne osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 min. popoludne osončni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregence, Curich, Geneva, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Lino, Budejovico, Plzen, Marijine varo, Hloh, Francove varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoludne osončni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih). — Ob 7. uri 46 min. zvečer osončni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoludne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osončni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyru, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Geneva, Curicha, Bregence, Inmosta, Zella ob jezeru, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osončni vlak iz Lesce, Bleda. — Ob 11. uri 20 min. popoludni osončni vlak s Dunaja via Amstetten, Lince, Steyru, Pariza, Geneva, Curicha, Bregence, Inmosta, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 67 min. popoludne osončni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. zvečer osončni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hloh, Marijnih varov, Plnja, Budejovico, Lince, Steyru, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontabla. — Ob 10. uri 25 minut zvečer osončni vlak iz Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih).

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoludne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 3. uri 5 min. popoludne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 26 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. popoludne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 56 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

(961-1)

Licitacija.

Prihodnji torek, 6. t. m.,

prodajalo bode oskrbnistvo konkurzne mase Jakob German-a v Domžalah

113 žakljev moke in otrobov, različna vina, špecerijsko blago, hišno in oštirsko opravo in druge reči.

Prodaja prične se ob 9. uri zjutraj v Domžalah št. 101, nasproti železniški postaji.

Tekom 50 let od prvih avtoritet kot najboljša ustna voda priznani

Anatherin

kateraga izdeluje dvorni zobozdravnik (437) dr. J. G. Popp na Dunaju. (30) V steklenicah po gld. 1.40, gld. 1.— in gld. —50 v vseh lekarnah, droguerijah in parfumerijah.

V nedeljo, dne 4. julija

se bode

v gostilni „pri Figovcu“

od 7. ure zvečer naprej oddajala

na raznu pečena janjetina.

Tudi se dobi vsak dan ob 6. uri zvečer izborno

Budejeviško pivo iz meščanske pivovarne.

Na mnogobrojen obisk vabi najudaneje z velespoštovanjem

(958-1)

Franjo Krvarič.

Imate li otroke?

Gotovo! To naj Vam bode tim bolj uzrok, da uporabljate le popolno čisto in rezkosti prosto milo, s katerim umivate dojenčke in otroke; kajti oistolugasta mila so za nežno otroško kožo naravnost stup. Kupujte, ako hočete dobro kupiti, posebno v novjšem času z dragocenimi tvarinami znatno zboljšano in spopolnjeno Doering-ovo milo s sovo. To milo ne provzroči nikakega žgočega čuta, nikake napetosti kože po umivanju, ono je otroško milo par excellence in velja le (213-4) 30 kr. komad.

V Ljubljani prodajajo na debelo: Avgust Auer, Anton Krisper in Vaso Petričič.

Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 8.

Jako
nežno!

Naznanilo.

Na c. kr. véliki gimnaziji v Ljubljani se vré v poletnem obroku vzprejemni izpiti za vstop v I. razred šolskega leta 1897/98 dne 16. julija, počenši ob 8. uri zjutraj.

Učenci, ki želé delati ta izpit, naj se spremljani od svojih starišev ali njih odgovornih zastopnikov oglašé dne 11. julija mrj 8. in 12. uro pri gimnazijskem ravnateljstvu ter s seboj prinesó krstni list in obiskovalno spričevalo, ako so doslej obiskovali ljudsko šolo. Plačati morajo tudi 3 gld. 30 kr. pristojbine, ki se njim vrne, ako vzprejemnega izpita ne zvršé z dobrim vspehom.

Vnanji učenci se k vzprejemnim izpitom tudi lahko oglašé pismeno, ako pravečasno po pošti pošljejo gori navedeni listini in pristojbine.

Po naredbi veleslavnega deželnega šolskega sveta z dne 28. avgusta 1894 l., šte. 2354, smejo se odslej učenci, ki po svojem rojstvu in po rodbinskih razmerah pripadajo ozemlju c. kr. okrajnih glavarstev v Črnomlju, Kranju, Novem mestu in Radovljici in ozemlju okrajnih sodišč v Kamniku, Kostanjevici, Mokronogu in Zatičini, v ljubljanski gimnaziji vzprejemati le izjemoma, v posameznih, posebnega ozira vrednih slučajih, in to le po dovoljenju c. kr. deželnega šolskega sveta. Zaradi tega se opozarjajo stariši onih učencev, ki potrebujejo takega dovoljenja, da si je po posebni prošnji priskrbe pri veleslavnem c. kr. deželnem šolskem svetu.

V Ljubljani, dne 28. junija 1897.

(945-2)

Ravnateljstvo c. kr. vélike gimnazije.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Izkušeno sredstvo

proti
kurjim ocesom,
žuljem na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskam
kože.

Veliko
priznanih
pismen je na
ogled v

glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

328-19 Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristen v Ljubljani: J. Mayr, Mardetschlager, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Radolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, J. M. Stadler; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Savnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Warty; v Radovljici A. Roblek; v Celji K. Gela; v Črnomlju: F. Haika.